

ДОЙКАТА -

О, боже мой, —>

вий пламвате? Припарка нека бъде
за болните ми кости тоя плам!

Сама бъдете за напред посланик
на себе си.

ЖУЛИЕТА -

Туй то! Но що каза Ромео? —>

ДОЙКАТА -

Ще можете ли днес се изповядат?

ЖУЛИЕТА -

Ще мога.

ДОЙКАТА -

Тогаз идете вий при брат Лоренцо,
в килията ви чака мъж, от вас
жена той ще направи. Ала ето
от гръзна кръв страните ви припламват,
ще станат багрени при друга вест.
Вървете в църква: аз ще трябва пак
за вашия любим да търся стълба -
ще му помогне тя да стигне лесно
до птичето гнездо, щом падне мрак.
За вас робиня съм, не съм човек;
но вашият товар не ще е лек.-
Да бързам за обяд, а вий тогава -

ЖУЛИЕТА -

При своя мил.-О мила ми, прощавай!

/Излизат./